

Dosarul nr. 2ra-532/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. S. Iorgov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Anastasie Repeșcu, reprezentat de avocatul Victor Felișcan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Anastasie Repeșcu și menținută hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 20 decembrie 2014, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Varvarei Polevaia cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că Varvara Polevaia este proprietara ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX și membră a Cooperativei de Construcție a Locuinței nr. 138.

A menționat că în perioada 23 decembrie 2011 – 15 august 2014, la ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, au fost prestate servicii comunale pentru încălzire, autosolubritate, deservire lift, livrare apă rece etc.

Pentru prestarea serviciilor comunale, la ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, au fost acumulate datoriile pentru perioada decembrie 2011 în sumă de 1544,95 de lei, pentru anul 2012 în sumă de 9362,51 de lei, pentru anul 2013 în sumă de 9436,99 de

lei, ianuarie 2014-august 2014 în sumă de 5099,28 de lei, iar în total în sumă de 25443,73 de lei.

Pentru livrarea de apă rece, datoria la ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, pentru perioada decembrie 2011-iulie 2014 constituie suma de 7597,12 de lei.

A evidențiat că Varvara Polevaia este una din membrii cooperativei care sistematic nu achită plata serviciilor comunale și deși pe parcursul anilor de nenumărate ori s-a încercat pe cale amiabilă încasarea plăților pentru serviciile comunale prestate, acestea nu s-au soldat cu succes.

A indicat că în adresa Varvarei Polevaia a fost expediată reclamația cu privire la achitarea datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 202, art. 572, 619, 971 Cod civil, art. 59-60 Cod cu privire la locuințe, art. 5, 166 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Varvara Polevaia a datoriei pentru serviciile comunale pentru perioada decembrie 2011-august 2014 în sumă de 25443,73 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 3816,56 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 14 decembrie 2015, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a depus cerere de concretizare a acțiunii împotriva Varvarei Polevaia și lui Anastasie Repeșcu, prin care a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Varvarei Polevaia și a lui Anastasie Repeșcu a datoriei pentru serviciile comunale prestate în perioada octombrie 2011-octombrie 2015 în sumă de 47021, 51 de lei, a penalității în mărime de 5304,75 de lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și asistență juridică în mărime de 7105,73 de lei.

În motivarea acesteia a invocat că pe parcursul examinării cauzei a fost prezentat contractul de vânzare-cumpărare a ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX din 3 iunie 2015, încheiat între Varvara Polevaia în calitate de vânzător și Anastasie Repeșcu în calitate de cumpărător.

A remarcat că din conținutul contractului de vânzare-cumpărare nu a fost stabilită între părți achitarea datoriei pentru plățile comunale.

Astfel, la data de 1 noiembrie 2015 datoria totală la ap. X din XXXXX mun. XXXXX, constituie suma de 52326,26 de lei, formată din datoria pentru prestarea serviciilor comunale în sumă de 35535,83 de lei și suma de 5304,75 de lei cu titlu de penalitate conform procesului-verbal al adunării generale a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138, pentru consumul de apă.

Pe parcursul examinării cauzei, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat încasarea din contul Varvarei Polevaia și a lui Anastasie Repeșcu a datoriei pentru serviciile comunale prestate în perioada 1 noiembrie 2011-31 octombrie 2015 în sumă de 35569,47 de lei, datoria pentru consumul de apă rece în sumă de 11248,27 de lei, a penalității în mărime de 5535,42 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost încasate în mod solidar din contul Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu datoria în sumă de 46817,74 de lei, cheltuielile pentru asistență juridică în

mărime de 2000 de lei și taxa de stat în mărime de 1404,53 de lei, iar în total suma de 50222,27 de lei.

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Anastasie Repeșcu și menținută hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

La 19 decembrie 2018, prin intermediul poștei electronice, Anastasie Repeșcu, reprezentat de avocatul Victor Felișcan a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2018, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă pretenția Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 față de Anastasie Repeșcu și încasarea cheltuielilor de judecată suportate de către Anastasie Repeșcu la depunerea cererii de apel și a cererii de recurs.

În motivarea recursului a obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Cu referire la prevederile art. 130 alin. (4) CPC, a menționat că instanța de apel nu a dat apreciere unor probe fundamentale emise de însuși Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 și anume:

- certificatul nr. 24 eliberat Varvarei Polevaia de către președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138, M. Maleavschi și contrasemnat de contabilul Cooperativei de Construcții Locative nr. 138, A. Cernova înregistrat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău, care confirmă că la data de 2 iunie 2015 datoriile nu sunt;

- recipisa din 2 iunie 2015 prezentată în original în instanța de apel semnată de președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138, M. Maleavschi în care se indică că a primit de la cet. Anastasie Repeșcu suma de 50603,61 de lei la data de 2 iunie 2015 până la perfectarea documentelor de vânzare-cumpărare a ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

A remarcat că contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului X din str. XXXXX mun. XXXXX, autentificat de notarul Diana Șipitco și înregistrat cu nr. 994, a fost încheiat la data de 3 iunie 2015, adică a doua zi după emiterea certificatului nr. 24 de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138.

Instanța de apel a ignorat și nu s-a expus asupra argumentelor invocate de el în cererea de apel unde a solicitat aplicarea normelor legale relevante.

A indicat că potrivit pct. 2.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 3 iunie 2015, obiectul contractului constă în transmiterea cu titlu oneros a dreptului de proprietate și nicidecum plata altor obligații aferente.

Având la bază prevederile pct. 4.1 din același contract, potrivit căroră vânzătorul a declarat pe propria răspundere că apartamentul, care formează obiectul contractului nu a fost vândut, sechestrat, ipotecat, nu formează obiectul unui litigiu, a considerat că la momentul procurării bunului imobil, nu existau careva datorii pentru întreținerea apartamentului, or, dânsul în calitate de cumpărător, nu putea să cunoască despre existența unor datorii, prezumându-se a fi de bună-credință, mizând pe declarația scrisă a vânzătorului despre lipsa cărorva litigii.

A subliniat că Varvara Polevaia nu a atacat în ordine de apel hotărârea primei instanțe, aceasta fiind de acord cu soluția în privința sa, iar Cooperativa de Construcție

a Locuințelor nr. 138 nu este privată de dreptul de a încasa datoria de la debitorul Varvara Polevaia.

Cu referire la prevederile art. 531 Cod civil, a explicat că obligația lui nu s-a născut prin act juridic, nici prin lege, deoarece prevederile Codului civil determină clar modul de acceptare a datoriei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 octombrie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 216).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 decembrie 2018, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul din alte motive, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 înaintând acțiunea în judecată împotriva Varvarei Polevaia și lui Anastasie Repeșcu, cu ulterioarele concretizări, a solicitat încasarea din contul Varvarei Polevaia și a lui Anastasie Repeșcu a datoriei pentru serviciile comunale prestate în perioada 1 noiembrie 2011-31 octombrie 2015 în sumă de 35569,47 de lei, datoria pentru consumul de apă rece în sumă de 11248,27 de lei, a penalității în mărime de 5535,42 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis parțial acțiunea și a încasat în mod solidar din contul Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu datoria în sumă de 46817,74 de lei, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2000 de lei și taxa de stat în mărime de 1404,53 de lei, iar în total suma de 50222,27 de lei.

Judecând apelul declarat de către Anastasie Repeșcu instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Astfel, la caz se constată că în baza certificatului nr. 24 din 26 octombrie 2006, eliberat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX, Varvara Polevaia a devenit proprietara ap. nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

În speță este de menționat și faptul că la 3 iunie 2015, pe parcursul examinării prezentei acțiuni, Varvara Polevaia în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 994, a vândut lui Anastasie Repeșcu apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

În același timp, instanța de recurs reține că înscrisurile prezentate de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 în mod incontestabil confirmă faptul că datoria la serviciile prestate apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, pentru perioada 1 noiembrie 2011-31 octombrie 2015, constituie suma de 46817,74 de lei, formată din datoria pentru deservirea blocului, energia termică, serviciile pentru ascensor, evacuarea deșeurilor menajere și alte servicii în sumă de 35569,47 de lei și datoria pentru consumul de apă în sumă de 11248,27 de lei (f. d. 77-84).

Conform prevederilor pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, potrivit cărora plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Iar conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Astfel, important este de notat că la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX încheiat între Varvara Polevaia și Anastasie Repeșcu, datoriile la serviciile prestate nu au fost achitate.

Iar de către părțile contractante Varvara Polevaia și Anastasie Repeșcu, nu au fost înserate în clauzele contractuale modalitatea de achitare a datoriei existente la serviciile prestate apartamentului în cauză.

Ca urmare, sunt lipsite de suport argumentele recurentului Anastasie Repeșcu din recurs precum că reieșind din prevederile pct. 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 13 iunie 2015, la momentul procurării bunului imobil, nu existau careva datorii pentru întreținerea apartamentului.

Or, contrar argumentelor recurentului, pct. 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 13 iunie 2015, prevede doar faptul că vânzătorul declară pe propria răspundere că apartamentul care formează obiectului acestui contract n-a fost vândut, sechestrat, ipotecat, nu formează obiectul unui litigiu, nefiind indicată expres și lipsa datoriilor pentru serviciile comunale prestate apartamentului.

Constatările date resping și argumentul recurentului Anastasie Repeșcu din recurs precum că dânsul, în calitate de cumpărător, nu putea să cunoască despre existența unor datorii, acesta nefiind lipsit de posibilitatea de a concretiza, odată cu semnarea contractului, despre existența sau inexistența datoriilor pentru serviciile de întreținere a apartamentului.

Drept consecință, procurând bunul imobil de la Varvara Polevaia, cumpărătorul Anastasie Repeșcu a dobândit atât dreptul de proprietate asupra bunului respectiv, cât și obligațiile care rezultă în legătură cu procurarea acestui bun, la caz obligația de achitare a serviciilor comunale.

În acest context, sunt irelevante și alegațiile lui Anastasie Repeșcu în sensul că după procurarea apartamentului nu a intrat în posesia efectivă a bunului și nu a consumat careva servicii.

Instanța de recurs constată, de altfel, ca neîntemeiată și referirea recurentului la certificatul nr. 24 eliberat Varvarei Polevaia de către președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138, M. Maleavschi și contrasemnat de contabilul Cooperativei de Construcții Locative nr. 138, A. Cernova care ar confirma că la data de 2 iunie 2015 datorii nu sunt.

Astfel, instanța de recurs reține că certificatul nr. 24 a fost eliberat Varvarei Polevaia pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX la data de 26 octombrie 2006 și înregistrat la OCT la data de 31 octombrie 2006, fapt confirmat prin ștampila ÎS „Cadastru” (f. d. 189).

Drept urmare, prin certificatul eliberat la data de 26 octombrie 2006 și înregistrat la ÎS „Cadastru” la 31 octombrie 2006, nicidecum nu putea fi confirmată existența sau inexistența cărorva datorii la situația din 2 iunie 2015, dată cu mult ulterioară eliberării certificatului.

Nici susținerea lui Anastasie Repeșcu din recurs precum că prin recipisa din 2 iunie 2015, prezentată în original în instanța de apel, și semnată de președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138, M. Maleavschi care a confirmat că a primit de la cet. Anastasie Repeșcu suma de 50 603,61 de lei nu poate fi reținută de către instanța de recurs ca temei de respingere a cererii de chemare în judecată.

Și asta deoarece, recipisa dată nu poate fi considerată ca probă admisibilă întru confirmarea achitării integrale a datoriilor pentru apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, fiind cert că aceasta nu corespunde prevederilor Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007.

Or, potrivit art. 17 alin. (2) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, entitatea cu răspundere nelimitată înregistrează elementele contabile în baza contabilității de casă sau contabilității de angajamente.

Iar conform art. 19 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

Mai cu seamă că în recipisa anexată la dosar, nu este indicat scopul transmiterii sumei de 50603,61 de lei președintelui Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138.

Distinct de aceste constatări se reliefează că probele prezentate instanței de judecată în dezacord cu acțiunea nu confirmă lipsa datoriei la serviciile comunale la apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, fapt ce denotă temeinicia cererii de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei.

La acest capitol se va mai nota că deși, după cum a fost menționat mai sus, odată cu procurarea apartamentului Anastasie Repeșcu a primit și toate obligațiile asupra

bunului, inclusiv și obligația de achitare a serviciilor comunale, având în vedere că Varvara Polevaia nu a contestat hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, prin care suma datorată a fost încasată în mod solidar de la aceasta și Anastasie Repeșcu, instanța de recurs nu este în drept de a înrăutăți situația recurentului Anastasie Repeșcu în propriul său recurs.

În alt aspect, instanța de recurs constată ca neîntemeiată cerința Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 cu privire la încasarea penalității de întârziere, fapt stabilit în mod corect și de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

La acest capitol, instanța de recurs reiterează că Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138 și-a întemeiat cerința de încasare a penalității pe prevederile art. 14 din Legea nr. 913 din 30 martie 2000 cu privire la condominiul în fondul locativ, însă instanței de judecată nu a fost prezentată nicio probă în confirmarea faptului înregistrării condominiului în Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138.

În subsidiar, instanța de recurs, având în susținere dispozițiile art. 94 alin. (1) CPC, cât și cele a art. 96 alin. (1), (1¹) CPC, atestă că, în virtutea competenței sale de a mări sau micșora onorariile avocaților, instanța de recurs consideră că suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 de către avocatul-stagiar Virgiliu Mânăscuț în baza mandatului seria MAS nr. 031164 din 14 decembrie 2015 și în baza ordinului de plată nr. 104 din 31 octombrie 2014 anexate la dosar, s-ar egala cu cheltuieli necesare și rezonabile pentru acordarea asistenței juridice în prezentul litigiu în prima instanță, cât și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat suportate de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 138, în mărime de 1404,53 de lei, acestea urmând a fi încasate în mod solidar din contul Varvarei Polevaia și a lui Anastasie Repeșcu

În același timp instanța de recurs relevă că, deși prin hotărârea primei instanțe, adoptată cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cauzei, a fost admisă acțiunea și încasat în mod solidar din contul Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu datoria în sumă de 46817,74 de lei, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2000 de lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1404,53 de lei, în dispozitivul hotărârii a fost omis și nu s-a indicat în beneficiul cui urmează a fi încasate sumele date, iar instanța de apel a menținut hotărârea dată fără a corecta omisiunea strecurată în hotărârea respectivă.

Acest fapt, însă, ar duce la imposibilitatea executării unei astfel de hotărâri judecătorești, ca consecință se impune casarea integrală atât a hotărârii primei instanțe cât și a instanței de apel.

Or, reieșind din dispozițiile art. 14 Cod de executare, documentul executoriu eliberat de instanța de judecată urmează în mod obligatoriu să cuprindă denumirea creditorului.

Distinct de aceste constatări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit conchide de a admite recursul din alte motive, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii, prin care a încasa în mod solidar din contul Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 datoria în sumă de 46 817,74 de lei, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2000 de lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în mărime de

1404,53 de lei, în total suma de 50222,27 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 a o respinge.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Anastasie Repeșcu, reprezentat de avocatul Victor Felișcan.

Se casează integral decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 împotriva Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar din contul Varvarei Polevaia și Anastasie Repeșcu în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 datoria în sumă de 46817 (patruzeci și șase de mii opt sute șaptesprezece) de lei, 74 bani, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2000 (două mii) de lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1404 (una mie patru sute patru) de lei, 53 bani, iar în total suma de 50222 (cincizeci de mii două sute douăzeci și doi) de lei, 27 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 138 se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu